

Wat is Card Grading?

Bij card grading, een Engelse klassificatiemethode, gaat het niet om het bepalen van een kampioen, maar om het onderbrengen van schapen in diverse kwaliteitsklassen.

De keurmeester controleert in de eerste plaats de fysieke kenmerken zoals tanden, testikels, beenwerk, hoeven, ogen, horens enzovoort van elk schaap individueel.

Dan volgt de beoordeling of en in hoeverre het dier voldoet aan de kenmerken van het specifieke ras. Persoonlijke voorkeuren of trends mogen hierbij geen rol spelen.

Zijn de fysieke kenmerken volledig in orde en voldoet het schaap in hoge mate aan de rasbeschrijving, dan krijgt het een rode kaart.

Heeft het dier een kleine afwijking, bijvoorbeeld licht onderbijten, enigszins afwijkende wol of licht beenwerk, dan krijgt het schaap een blauwe kaart. Een schaap met meerdere tekortkomingen krijgt een gele kaart. Bij extreme afwijkingen volgt diskwalificatie door het toekennen van een witte kaart.

Samengevat:

Rood = correct

Blauw = redelijk

Geel = onvolkomen

Wit = afgekeurd

Card grading is een waardevol instrument om raskenmerken te bewaren. De schapen worden tegen het licht van deze kenmerken beoordeeld en niet aan de hand van de persoonlijke smaak van de keurmeester.

Voordeel is dat bij een goed uitgevoerde card grading het aantal dieren bij wedstrijden beperkt kan blijven. Een keuring verloopt zodoende sneller, ook al omdat de keurmeester niet nog eens alle eigenschappen van het schaap hoeft na te lopen. Tot slot weten eventuele kopers, vooral de beginnende fokkers, wat voor vlees ze in de kuip hebben.

In Engeland stak inmiddels een alternatieve methode de kop op. De keurmeester verleent hierbij aan alle goede dieren een blauwe kaart. Alleen de dieren die voldoen aan zijn persoonlijke voorkeur krijgen een rode kaart. Het wordt afgeraden om deze weg op te gaan. Twee methodes naast elkaar werken verwarring in de hand en bewaren van de raskenmerken wordt bij de alternatieve aanpak ondergeschikt gemaakt aan modetrends. Het belangrijkste doel van card grading is immers het garanderen van de raszuiverheid en de conditie van de schapen, als ook behoud van alle genetische eigenschappen van het ras.

Gebaseerd op twee brieven in The Ark, periodiek van de Rare Breed Survival Trust in Engeland.

Vertaling Piet van Geest, maart 1998.